

22. Det grønne land

Tekst: Niels-Simon Larsen

Mel: Velkommen i den grønne lund

Velkommen til det grønne land
70% er målet.
Tænk, hvis det nu var alle mand,
der ærligt gik til stålet.
Så ku' vi sikkert ændre den deroute,
vi ved hvor ender.
Så der er brug for alt vort krudt
og alle gode hænder.

Nu skal vi ha' det grønne liv
til gavn for hele kloden.
Og vi skal ha' et perspektiv
og gå til selve roden.
Og hvad er selve ondets rod,
hvis ikke det er penge,
der med sin lumske bukkefod
har hærget verden længe?

Lokal valuta er en ting,
men kun til hjælp for handel.
De penge går så smukt i ring
i almen, daglig vandel.
Der bli'r så ikke noget erhverv,
hvor man kan spekulere
og lokke andre i fordærv
og selv akkumulere.

Lad os nu se det grønne krudt
skudt op i militæret.
Med angreb skal det være slut,
som det så tit har været.
Hvis vi skal ku' erobre denne verden
med det grønne,
så skal det være med en færden
mange vil berømme.

Den grønne kirke kan bli' go'
at have med ved hånden,
især hvis den med os kan gro
og være grøn i ånden.
Det gælder nemlig stadig om
at elske sine fjender,
og om at kunne sige: "Kom",
om end man ikke altid vinder.

Hvad er det vores børn skal lær'?
De skal da lær' forvandling,
og have dialogen kær,
og dernæst gå til handling,
og holde både krop og sind og ånd
i god balance,
og knytte mange venskabsbånd,
gi' utopien chance.

Og så' der det med lyst og leg,
og disse skønne stunder.
Det drejer sig om dig og mig
og selve livets under.
Hvis ikke vi får styr på alle disse
hede zoner,
så vil vi sikkert nok forlise
vores stor' visioner.

Det grønne liv er simpelthen
bare det at være.
At have en fortrolig ven
og færre ting begære.
Der sker se'fø'lig ting
med brutto-national-produktet,
men det skal vi nok komm' omkring,
når tankerne har frugtet.